

Til § 19.

I henhold til § 27 i lov af 11. juni 1954 kan som regel ingen, der ikke i mindst 5 år har haft sin væsentligste virksomhed ved undervisning, ansættes som forstander for et statsseminarium, og ifølge lovens § 23, stk. 1 er fast ansættelse som lærer ved et statsseminarium betinget af, at den pågældende, foruden at have den i øvrigt fornødne kundskabsmæssige og pædagogiske uddannelse, består en prøve i pædagogik og undervisningsfærdighed. For private seminarier er ingen egentlige ansættelsesbetingelser anført for lærernes vedkommende, men et privatseminariums samlede lærerstab skal efter § 32, stk. 1, godkendes i forbindelse med seminariets godkendelse hvert 6. år. For privatseminariernes rektorer gælder efter § 32, stk. 2, samme regel som for statsseminariernes rektorer i § 27.

Udvalget har fundet det rimeligt at foreslå, at der stilles ganske samme krav til stats- og privatseminarier med hensyn til de faglige kvalifikationer, der kræves ved ansættelse af rektor og lærere, og man vil derfor finde det rimeligt, at ved ansættelse af lærere ved private seminarier skal de pågældendes faglige kvalifikationer godkendes af undervisningsministeriet i hvert enkelt tilfælde. Dette sidste krav vil ikke kunne føles som noget indgreb i de private seminariers frihed til at disponere ved læreransættelser, idet det stadig vil være seminariet, der afgør, hvilken af en række ansøgere man vil foretrække. Den reelle forskel i denne henseende i forhold til loven af 1954 vil være, at der efter forslaget kræves godkendelse af læreransættelsen, når denne finder sted, og ikke som nu samlede overvejelser over lærerstabets kvalifikationer ved afgørelse af spørgsmålet om fornyet godkendelse af seminariet ved udløbet af en 6-års periode.

Det er udvalgets opfattelse, at de bedst mulige faglige og pædagogiske kvalifikationer bør danne grundlag for godkendelse af seminarielæreres ansættelse.

Ud fra dette hovedsynspunkt kan følgende uddannelsesmuligheder anføres:

1. Universitetsuddannelse (cand. mag., cand. scient., mag. art., mag. scient., cand. theol., cand. psych.) samt — for den, der ikke har en forudgående undervisningspraksis af et betragteligt omfang — et pædagogisk studium ved Danmarks Lærerhøjskole.

2. Lærereksamen kombineret med undervisningspraksis samt videregående studier ved Danmarks Lærerhøjskole afsluttet med den planlagte pædagogiske kandidateksamen.

3. Lærereksamen kombineret med undervisningspraksis samt med anden videregående uddannelse

(eksempelvis kan nævnes: musikpædagogisk eksamen, afgangseksamen fra kunstakademi eller — i visse fag — faglærereksamen).

4. Anden højere faglig uddannelse med supplement som anført under 1.

Den i paragraffen nævnte pædagogiske prøve for seminarielærere må i lighed med den nuværende prøve omfatte undervisning af såvel børn som voksne, og undervisningsministeren vil kunne bestemme, at deltagelse i kursus i undervisningsfærdighed er en forudsætning for at indstille sig til prøven.

Til § 20.

I henhold til lov af 11. juni 1954 § 28, stk. 2, omfatter bestemmelsen vedrørende faste seminarielæreres pligt til at overtage timer i øvelsesskolen udelukkende statsseminariernes faste lærere.

Af hensyn til betydningen af, at seminariernes lærere stadig er i kontakt med arbejdet i børneskolen, finder udvalget det ønskeligt, at bestemmelsen udvides til at gælde lærere ved såvel statsseminarier som privatseminarier. Bl. a. af hensyn til, at det største antal øvelsesskoler er kommunale skoler, har man dog ikke villet gøre denne pligt ubetinget, men i bestemmelsen fremhævet, at det er en forudsætning for denne ordning, at forholdene tillader den.

Til § 21.

Denne paragraf svarer i sit indhold til lov af 11. juni 1954 § 31, stk. 1-2 og 4 samt § 32, stk. 1.

Til § 22.

Den her givne bestemmelse om De studerendes Råd svarer til lov af 11. juni 1954 § 31, stk. 3-4 samt § 32, stk. 1; men udvalget foreslår bestemmelsen præciseret derhen, at også eleverne på et i henhold til § 6 oprettet adgangskursus omfattes af denne.

Til § 23.

Den i stk 1 givne bestemmelse svarer til bestemmelsen i lov af 11. juni 1954 § 26, 1. punktum; den i samme paragrafs 2. punktum givne bestemmelse om elevernes adgang til statsunderstøttelse overflødiggøres nu af lovgivningen om Ungdommens uddannelsesfond.

I den i stk. 2 givne bestemmelse fastslås i overensstemmelse med den nugældende regel, at de studerende ved private seminarier har adgang til en særlig understøttelse til nedbringelse af den af privatseminarierne opkrævede undervisningsafgift. Man har dog ved indføjelse af en henvisning til de til seminarierne knyttede adgangskursus ønsket at præcisere, at den givne støtte også må omfatte elever på disse kursus.